

DECIZIE nr. 4738/20.12.2018

privind soluționarea contestației formulate de Societatea X SRL (fostă Y SRL) înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /02.10.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Direcția Regională Vamală Timișoara – Biroul Vamal de Interior Arad cu adresa nr. ... /... cscv/21.09.2018, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /02.10.2018 și a procedat la soluționarea contestației depuse de

Societatea X SRL

(fostă Y SRL)

CUI: ... ,

cu sediul în Arad, ... ,, jud. Arad

înregistrată la Direcția Regională Vamală Timișoara – Biroul Vamal de Interior Arad sub nr. ... /14.09.2018, iar la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR ... /02.10.2018.

Societatea X SRL formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../08.08.2018 și a Procesului-verbal de control nr. ... /... cscv/08.08.2018, solicitând anularea actelor administrativ-fiscale și restituirea sumelor stabilite prin actele contestate împreună cu accesoriile legale calculate asupra acestora conform prevederilor art. 182 Cod procedură fiscală, începând cu data achitării acestora până la data restituirii efective.

Suma contestată este în quantum total de ... lei reprezentând:

- ... lei taxe vamale
- ... lei taxa pe valoarea adăugată
- ... lei dobânda aferentă taxelor vamale
- ... lei dobânda aferentă taxei pe valoarea adăugată
- ... lei penalități aferente taxelor vamale
- ... lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, dl. ... administratorul societății petentei, așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (decizia de regularizare nr. .../08.08.2018 fiind comunicată prin remitere sub semnătură la data de 02.08.2018, iar contestația formulată a fost înregistrată la Biroul Vamal de Interior Arad la data de 14.09.2018).

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Prin contestația formulată petenta solicită anularea deciziei de regularizare atacată în considerarea următoarelor motive:

În preambulul contestației, petenta redă starea de fapt constatată de organele vamale, în secțiunea denumită „*Critica argumentelor eronate ale organului vamal. Argumentele imperative care impun admiterea contestației*”, petenta prezintă punctual motivele care în opinia sa conduc spre anularea deciziei de regularizare.

Petenta descrie operațiunile derulate cu partenerul din Serbia, firma T , astfel: X livrează (vinde) în regim vamal de export definitiv către T pânză/piele pentru huse pentru canapele, debitate, bureți alte materiale, pe care furnizorul din Serbia le prelucrează prin confecționarea de "huse pentru canapele", iar ulterior le livrează (vinde) către petentă, aceasta efectuând la intrarea acestora în UE formalitățile vamale de "import definitiv", pe scurt, petenta „exportă definitiv în Serbia "materii prime" pentru fabricarea de produse finite, și importă definitiv în UE/România "huse pentru canapele".”.

Petenta arată că deși inspectorii vamali avea posibilitatea de a efectua un control fizic la petentă, aceștia s-au limitat doar la un control documentar efectuat la sediul BVI Arad urmare căruia s-a constatat că mărfurile importate nu pot beneficia de preferințe tarifare având în vedere „originea lor UE”, iar Acordurile preferințele (PEM) nu permit ca la importul în UE a mărfurilor cu origine preferențială UE, acestea să beneficieze de preferințe tarifare.

Referitor la verificarea efectuată de organele vamale, petenta consideră că acestea „s-au mărginit la a preciza doar că „Aceste certificate de origine a mărfurilor EUR 1 sunt valide, nefiind infirmată originea produselor de către autoritatea vamală emitentă din Serbia. Importatorul, prin simpla afirmație că produsele "huse pentru canapele" au origine Serbia, fără a aduce ca mijloc de probă un certificat de origine EUR 1 care să ateste această origine, o considerăm că are doar un caracter declarativ.” Nu putem decât să constatăm intenția de a aduna bani la bugetul de stat de către inspectorii, aceștia refuzându-ne cererea de a trimite certificatele "incriminate" către Serbia pentru a fi corectate.”

Având în vedere că din totalul de 71 declarații vamale supuse controlului ulterior doar 4 sunt ulterioare datei de 1 mai 2016, dată la care au intrat în vigoare Regulamentele UE 952/2013, 2015/224 2015/2447, petenta arată că va face trimitere la vechea legislație vamală, respectiv Regulamentele CEE nr. 2913/1992 și nr. 2454/1993, subliniind totodată că și noile reglementări conțin dispoziții similare cu cele din vechile reglementări vamale.

Argumentele prezentate în contestație au scopul de a demonstra că produsele importate definitiv de petentă în UE (România) de la T sunt "huse pentru canapele", cu **origine preferențială Serbia**, obținute conform

art. 3 al. (1) din Apendixul I la Convenția PEM privind "*cumulul de origine*", din materii prime exportate din UE cu certificate de origine preferențială EUR – 1, sens în care nu ar fi datorat taxe vamale.

Petenta subliniază faptul că în Serbia au loc prelucrări asupra materiilor prime care le depășesc pe cele indicate la art. 6 din Apendixul I la Convenția PEM, urmare cărora rezultă produse noi (huse pentru canapele), și care ulterior fără a suferi alte modificări și/sau transformări sunt importate de X SRL în acea stare în UE/România.

De asemenea, raportându-se la definițiile din Apendixul nr. I la Convenția PEM, petenta precizează că noțiunea de "*fabricare*" înglobează și *activitățile de asamblare*, în condițiile în care în Serbia au loc operațiuni de coasere/asamblare a părților componente (materii prime) debitate în România la X SRL conform specificațiilor tehnice pentru fiecare produs.

Nu în ultimul rând, petenta arată că „dincolo de sumedenia textelor legale și a actelor normative discutate, chiar în situația în care mărfurile ar fi avut origine UE (*reductio ad absurdum*) ar fi lipsit de logică să aplicăm taxe vamale unor bunuri exportate din UE cu certificate de origine preferențială EUR - 1 reimportate în UE (România). Ar însemna că aplicăm taxe vamale produselor noastre reimportate, ceea ce intră în contradicție cu principiile Regulamentului UE de stabilire a Codului vamal al Uniunii. Nu trebuie ca inspectorii fiscali să se apeleze la Acordul de stabilizare în care să vadă că nu e prevăzut nimic cu privire la reimportarea mărfurilor originare din Comunitate, este o regulă instituită de Regulamentul european.”

În consecință, solicită anularea actelor constatate și admiterea contestației astfel cum a fost formulată.

În probațiune petenta depune cererea de eliberare a certificatelor EUR 1 adresată autorității vamale, răspunsul primit, cererea adresată Văzii Niș de către partenerul petentei din Serbia, dovada plății sumelor contestate.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../08.08.2018 au fost stabilite obligații fiscale în sarcina X SRL ca urmare a constatărilor cuprinse în Procesul-verbal de control nr. ... /... cscv/08.08.2018, astfel:

- ... lei taxe vamale
- ... lei taxa pe valoarea adăugată
- ... lei dobânda aferentă taxelor vamale
- ... lei dobânda aferentă taxei pe valoarea adăugată
- ... lei penalități aferente taxelor vamale
- ... lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

Așa cum rezultă din cuprinsul documentelor aflate la dosar, motivele de fapt care au stat la baza stabilirii în sarcina contestatoarei a obligațiilor principale și a celor accesorii anterior evidențiate sunt următoarele:

Organele vamale au procedat la reverificarea declarațiilor vamale de import înregistrate în perioada 01.07.2015 - 16.01.2017, cu mărfuri industriale

originare din Uniunea Europeană, puse în liberă circulație cu taxe vamale 0% expediate din Serbia, exportatorul mărfurilor fiind T Srb ... - ... din Serbia.

Prin declarațiile vamale depuse la autoritatea vamală s-a constatat că au fost puse în liberă circulație:

- mărfuri *neoriginare* pentru care au fost calculate și achitate taxele vamale de bază din Tariful vamal TARIC RO,
- mărfuri *originare din Serbia* pentru care au fost solicitate preferințe tarifare în baza dovezii de origine - declarația exportatorului, taxa vamală fiind 0% și
- **mărfuri originare din Uniunea Europeană** însoțite de certificat de origine a mărfurilor EUR 1 sau declarația pe factură dată de exportatorul mărfurilor din Serbia, pentru care au fost solicitate preferințe tarifare, taxele vamale calculate fiind 0%.

Mărfurile originare din UE pentru care au fost solicitate preferințe tarifare sunt huse pentru canapele, piele bovină, burete, părți mobilier.

Organele vamale au procedat la verificarea declarațiilor vamale prin prisma dispozițiilor vamale unionale, stabilind că **la importul în Comunitate nu se acordă concesiile tarifare mărfurilor originare din Comunitate, expediate din Serbia, deoarece prin Acordul de stabilizare între UE și Serbia - publicat în JO L28, 30.01.2010, nu este prevăzută această facilitate.**

Pe cale de consecință, organele vamale au constatat că mărfurile puse în liberă circulație au beneficiat în mod eronat de regim tarifar preferențial prin aplicarea taxei vamale de 0%, motiv pentru care au procedat la recalcularea acestora prin aplicarea taxei vamale pentru țara terță "*erga omnes*" înscrisă în TARIC, conform art.56 alin.2 din Reg.UE nr.952/2013 și art.20 alin.3 din Regulamentul UE nr.2913/1992.

În baza dispozițiilor art.77 din Regulamentul UE nr.952/2013 și art.201 din Regulamentul CEE nr.2913/92, organele vamale au stabilit că datoria vamală la import prin punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse taxelor la import a luat naștere la momentul punerii în liberă circulație a mărfurilor, debitorul vamal fiind declarantul.

Astfel prin s-au recalculat taxa vamale și TVA, rezultând o diferență de taxe vamale de ... lei și ... lei TVA .

De asemenea, organele vamale au calculat dobânzi și penalități de întârziere, conform art. 114 alin.1 din Regulamentul UE nr.952/2013, art.173 alin.1, art.174, art.175 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, art.119 alin.1, art.120 alin.1 și art.120¹ alin.1 și 2 lit.c) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare.

III. Față de constatările organelor vamale, susținerile petentei, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

În ceea ce privește contestația formulată de petenta Societatea X S.R.L. împotriva Procesului-verbal de control nr. ... /... cscv/08.08.2018, se reține că Procesul-verbal de control reprezintă un act premergător, în care se consemnează rezultatele inspecției vamale, respectiv constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal consemnate în proces fiind valorificate prin emiterea deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, care constituie titlu de creanță și care este actul administrativ fiscal susceptibil a fi contestat în cauză, în conformitate cu prevederile art. 93 alin.(1) și alin. (2), a art.131 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora:

„ART. 93

Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

(1) Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale.

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri. coroborat cu prevederile art.272 alin. (2) din același act normativ, care stipulează:

„ART. 272 - Organul competent

(...)

(2) Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

a) creanțe fiscale în cuantum de până la 3 milioane lei;

b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 3 milioane lei;

c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);

d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.”

coroborat cu prevederile pct. 5.4. din OPANAF nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“5.4. Raportul de inspecție fiscală/Procesul-verbal emis de organele fiscale/vamale, după caz, nu constituie titlu de creanță, acesta stând la baza emiterii actului administrativ fiscal, fapt pentru care nu poate fi contestat decât împreună cu acesta. În situația în care se contestă, totuși, doar raportul

de inspecție fiscală/procesul-verbal organul de soluționare competent va solicita contestatarului, ca în termen de 5 zile să precizeze dacă înțelege să conteste și titlul de creanță, iar, în caz contrar, contestația va fi respinsă ca inadmisibilă.”

Pe cale de consecință, având în vedere că petenta a formulat contestație și împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../08.08.2018 emisă de Biroul Vamal de Interior Arad, D.G.R.F.P. Timișoara se va investi cu soluționarea contestației referitoare la Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../08.08.2018 care reprezintă titlu de creanță.

În ceea ce privește contestația formulată de petenta Societatea X S.R.L. împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../08.08.2018 emisă de Biroul Vamal de Interior Arad, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă în mod corect și legal organele vamale au stabilit în sarcina petentei taxe vamale și TVA împreună cu accesoriile aferente în condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că autoritatea vamala a respectat dispozițiile legale vamale stabilite la nivel unional.

În fapt, în baza declarațiilor vamale de import din perioada 01.07.2015 - 16.01.2017, societatea X SRL a pus în liberă circulație mărfuri denumite „huse pentru canapele”; împreună cu declarațiile vamale de import petenta a prezentat autorității vamale și certificate de origine a mărfurilor EUR 1 eliberate de către autoritățile vamale din Serbia, sau declarația pe factură a exportatorului, prin care se confirmă originea comunitară a mărfurilor, beneficiind de regim tarifar preferențial prin aplicarea taxei vamale 0%.

Cu ocazia controlului vamal finalizat prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../08.08.2018, au fost supuse reverificării declarațiile vamale de import înregistrate în perioada 01.07.2015 - 16.01.2017, cu mărfuri industriale originare din Uniunea Europeană, puse în liberă circulație cu taxe vamale 0% expediate din Serbia, exportatorul mărfurilor fiind T Srb ... - ... din Serbia, constatându-se că la importul în Comunitate nu se acordă concesiile tarifare mărfurilor originare din Comunitate, expediate din Serbia, deoarece prin Acordul de stabilizare între UE și Serbia - publicat în JO L28, 30.01.2010, nu este prevăzută această facilitate.

În drept, art. 78 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, publicat în JO nr. 302.1 L din data de 19.10.1992, prevede că:

„1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care **reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte**, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia **măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.**”

Conform art.20 alin.1 din Regulamentul UE nr.2913/1992, taxele la import se bazează pe Tariful Vamal al Comunităților Europene, respectiv conform art.56 alin.1 din Regulamentul UE nr.952/2013, taxele la import se bazează pe Tariful Vamal Comun.

Pentru a beneficia de măsurile tarifare preferențiale, stipulate la art.20 alin.3 din Regulamentul UE nr. 2913/1992 respectiv, art. 56 alin.2 lit. d) din Regulamentul UE nr.952/2013, mărfurile trebuie să respecte normele privind originea preferențială.

Referitor la originea preferențială art. 27 din Regulamentul UE nr. 2913/1992 stipulează:

„Normele privind originea preferențială stabilesc condițiile de dobândire a originii pe care mărfurile trebuie să le îndeplinească pentru a beneficia de măsurile menționate la articolul 20 alineatul (3) litera (d) sau (e).

Aceste norme:

(a) în cazul mărfurilor incluse în acordurile menționate la articolul 20 alineatul (3) litera (d) **se stabilesc prin acordurile respective;**

De asemenea, conform art. 64 din Regulamentul UE nr.952/2013:

„Originea preferențială a mărfurilor

(1) Pentru a beneficia de măsurile menționate la articolul 56 alineatul (2) litera (d) sau (e) sau de măsuri preferențiale netarifare, mărfurile trebuie să respecte normele privind originea preferențială menționate la alineatele (2) - (5) de la prezentul articol.

(2) Pentru **mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale definite în acordurile încheiate între Uniune și anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii situate în afara teritoriului vamal al Uniunii,**

normele privind originea preferențială sunt stabilite în acordurile respective.

Între **Uniunea Europeană și Serbia** există încheiat Acordul de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Serbia, pe de altă parte (denumit în continuare „Acordul de stabilizare și de asociere” sau „ASA”), semnat la Luxemburg la 29 aprilie 2008.

Dispozițiile privind comerțul și aspectele legate de comerț prevăzute în Acordul de stabilizare și de asociere între UE și Serbia sunt puse în aplicare, prin intermediul unui acord interimar (denumit în continuare „Acordul de stabilizare”) - publicat în JO L28, 30.01.2010.

La art.5 din Acordul de stabilizare, privind **concesiile acordate de Comunitate pentru produsele industriale** se stipulează:

*„(1) De la data intrării în vigoare a prezentului acord, taxele vamale și taxele cu efect echivalent aplicate importurilor în Comunitate **de produse industriale originare din Serbia se elimină.***

La art.29 din Acord **„Reguli de origine”** se precizează *„Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord, Protocolul 3 stabilește regulile de origine pentru **aplicarea dispozițiilor prezentului acord.**”*

Protocolul 3 la Acordul de stabilizare a fost înlocuit cu textul prevăzut în Anexa la Decizia nr.1/2014 a Consiliului de stabilizare și de asociere UE - Serbia, din 17.12.2014, care face trimitere la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, trimerile la "acordul relevant" din Apendicele 1 și 2 din Convenția regională, fiind interpretate ca trimiteri la Acordul de stabilizare și de asociere între UE și Serbia.

În Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene sunt stabilite dispozițiile cu privire la originea mărfurilor comercializate în temeiul acordurilor relevante încheiate între părțile contractante.

Apendicele 1 la Convenție prevede regulile generale referitoare la definiția noțiunii de „*produse originare*” și la metodele de cooperare administrativă.

La art.15 Condiții generale din Apendicele 1 la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene se stipulează:

*„(1) Atunci când sunt importate în alte părți contractante, produsele originare din una din părțile contractante **beneficiază de dispozițiile acordurilor relevante** prin prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine: (a) un certificat de circula pe a mărfurilor EUR. 1, (c) în cazurile menționate la articolul 21 alineatul (1), o declarație (denumită în continuare „declarație de origine” sau „declarația de origine EUR-MED”) întocmită de exportator pe o factură, un bon de livrare sau pe orice alt*

document comercial care descrie produsele în cauză suficient de detaliat pentru a putea fi identificate.”

În baza art. 5 din Acordului de stabilizare și de asociere între UE și Serbia, Comunitatea acordă concesiile pentru produsele industriale **doar importurilor de produse originare din Serbia**, Acordul de stabilizare nu cuprinde prevederi care să permită acordarea tratamentului preferențial pentru produse originare din Uniunea Europeană.

Astfel, din coroborarea art.15 alin.1 din Apendicele 1 la Convenția regională cu art.5 din Acordul de stabilizare și de asociere între UE și Serbia, rezultă că la importul în UE **doar mărfurilor originare din Serbia le pot fi acordate concesiile tarifare** la prezentarea dovezii de origine - certificatul EUR 1 sau declarația pe factură.

Învedereăm însă că deoarece **Acordul de stabilizare nu prevede (nici la art.5, nici în cuprinsul său) ca la importul în Comunitate să fie acordate concesiile tarifare mărfurilor originare din Comunitate**, rezultă că și în situația prezentării unei dovezi de origine, aceasta nu poate fi invocată/utilizată pentru a beneficia de concesiile în baza Acordului de stabilizare.

În concluzie, **prin protocoalele de origine** la care se face trimitere în cuprinsul acordurilor **nu se acordă concesiile tarifare, ci se stabilesc regulile prin care li se acordă originea produselor**, iar **prin Acordurile de liber schimb** încheiate între părțile contractante **sunt prevăzute concesiile tarifare** acordate și **este precizată originea pe care trebuie să o aibe un produs pentru a beneficia de concesiile tarifare la importul în Uniunea Europeană**.

Dacă în Acordul de liber schimb încheiat între părți nu este prevăzut faptul că la importul în Uniunea Europeană se acordă concesiile tarifare mărfurilor originare din Uniunea Europeană (care sunt exportate de pe teritoriul celeilalte părți contractante), în virtutea principiului general de drept *Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, atunci acestea nu pot fi acordate, chiar dacă se prezintă o dovadă privind originea comunitară a mărfurilor, acestora fiindu-le aplicate taxele vamale convenționale din Tariful vamal comun, conform art.56 alin. 2 lit. c) din Regulamentul UE nr.952/2013 și art. 20 alin.3 lit. c) din Regulamentul. CE nr.2913/92.

Tariful Integrat al Uniunii Europene - TARIC a fost stabilit în baza Articolului 2 al Regulamentului Consiliului nr. 2658/87/CEE de la 2 iulie 1987 privind nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun.

TARIC este o bază de date destinată să indice dispozițiile legale unionale aplicabile (măsuri tarifare și netarifare) pentru un anumit produs, atunci când acesta este importat pe teritoriul vamal al UE sau, după caz, când acesta este exportat către țări terțe, și este utilizată de administrațiile vamale din Statele Membre pentru procesarea

declarațiilor vamale de import / export din / către țări terțe; fiind, totodată, un instrument util de informare pentru operatorii economici.

TARIC cuprinde dispozițiile referitoare la domeniul vamal, conținute în legislația unională specifică privitoare la: Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor (S.A.), Nomenclatura combinată (N.C.), taxe vamale aplicabile; suspendări de taxe vamale; contingente tarifare; **regimul tarifar preferențial** (inclusiv pe bază de contingente tarifare preferențiale); sistemul generalizat de preferințe tarifare (SGP) aplicabil țărilor în curs de dezvoltare; taxe anti-dumping sau compensatorii (antisubvenție); prohibiții la import și export; restricții la import și export; coduri adiționale; restituții la export; referiri cu privire la reglementările unionale prin care s-a introdus o măsură tarifară sau netarifară; alte măsuri tarifare și netarifare aplicabile în procesul de vămuire a mărfurilor.

Pentru fiecare măsură (tarifară și netarifară) este prezentat actul normativ unional sau național care instituie măsura respectivă, eventualele documente cerute, note de subsol explicative.

Din consultarea bazei de date TARIC - RO se observă că sunt prevăzute preferințe tarifare pentru mărfuri originare din Uniunea Europeană în baza Acordului privind Spațiul Economic European publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L nr. 1,03.01.1994 - preferință EEA, în baza Acordului dintre Comunitatea Economică Europeană și Confederația Elvețiană, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L nr.300 din 31.12.1972 și în baza Acordului economic și comercial cuprinzător (CETA) dintre Canada și Uniunea Europeană, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L [nr.11](#) din 14.01.2017, identificate prin atribuirea unor coduri care se înscriu în declarația vamală.

Din consultarea bazei de date TARIC - RO se observă că nu sunt prevăzute preferințe tarifare pentru mărfuri originare din Uniunea Europeană expediate din Serbia, și implicit nu sunt atribuite coduri pentru solicitarea preferințelor.

Plasarea mărfurilor sub un regim vamal fac obiectul unei declarații vamale corespunzătoare acestui regim. (art.59 din Regulamentul UE nr.2913/1992, art. 158 din Regulamentul UE nr.952/2013).

Datele și informațiile care trebuie înscrise în casetele din formularul declarației vamale sunt cele prevăzute la Titlul II din Apendicele C1 la anexa 9 din Regulamentul Delegat (UE) 2016/341 al Comisiei, respectiv Anexa 37, Titlul II, pct. C din Regulamentul CE nr.2454/93.

Codificările utilizate pentru datele ce trebuie completate în casetele din declarația vamală sunt cele din Titlul II din Apendicele D1 la anexa 9 din Regulamentul Delegat (UE) 2016/341 al Comisiei, respectiv Anexa nr.38 din Regulamentul CE nr.2454/93.

Astfel, codurile care se înscriu în declarația vamală cu referire la originea mărfurilor și acordarea preferințelor tarifare se regăsesc în *casetă nr.34 - Codul țării de origine* se înscrie codul corespunzător țării de origine, *casetă 36 - Preferințe* include informațiile privind tratamentul tarifar al

mărfurilor, iar în *casetă nr.44 - Mențiuni speciale/Documente prezentate/Certificate și autorizații*, se introduc datele cerute în funcție de reglementările specifice. Lista documentelor, a certificatelor și a autorizațiilor, precum și cea a referințelor suplimentare și codurile corespunzătoare acestora se regăsesc în baza de date TARIC-RO.

În cazul declarațiilor vamale care au făcut obiectul reverificării de către Biroul Vamal de Interior Arad, se constată că în *casetă nr. 44 - Mențiuni speciale/ Documente prezentate/Certificate și autorizații*, a fost completat codul Y021 - cerere pentru acordarea de tratament preferențial SEE, care are semnificația că declarantul a solicitat aplicarea preferințelor tarifare potrivit Acordului privind Spațiul Economic European.

Potrivit Acordului privind Spațiul Economic European, art.8 coroborat cu art.10, taxele vamale la import sunt interzise între părțile contractante.

Grupul de țări care fac parte din SEE - Spațiul Economic European sunt Uniunea Europeană, Islanda, Norvegia și Lichtenstein, astfel încât rezultă că pentru mărfurile de origine UE pot fi acordate preferințe tarifare numai dacă acestea sunt expediate din SEE.

Deoarece Serbia nu este parte contractantă la Acordul privind Spațiul Economic European, nu se poate folosi codul pentru acest acord -Y021, în cazul mărfurilor expediate din Serbia și nu pot fi acordate preferințe tarifare în baza Acordului privind SEE.

Prin completarea greșită de către X SRL a declarațiilor vamale de import cu codul Y021 coroborat cu completarea *casetei nr. 36 - Preferințe* cu codul 300 și a *casetei nr. 34 - Codul țării de origine* cu EU (Uniunea Europeană) în mod eronat au fost calculate taxe vamale preferențiale SEE mărfurilor originare din UE expediate din alte țări care nu fac parte din SEE.

Pe cale de consecință, în lumina dispozițiilor legale enumerate în cuprinsul prezentei decizii raportat la starea de fapt constatată de organele vamale rezultă că în mod corect și legal acestea au stabilit că **la importul în Comunitate nu se acordă concesiile tarifare mărfurilor originare din Comunitate, expediate din Serbia, deoarece prin Acordul de stabilizare între UE și Serbia - publicat în JO L28, 30.01.2010, nu este prevăzută această facilitate.**

Astfel, în mod corect autoritatea vamală a constatat că mărfurile puse în liberă circulație au beneficiat în mod eronat de regim tarifar preferențial prin aplicarea taxei vamale de 0%, cu consecința recalculării acestora prin aplicarea taxei vamale pentru țara terță "erga omnes" înscrisă în TARIC, conform art.56 alin.2 din Regulamentul UE nr.952/2013 și art.20 alin.3 din Regulamentul UE nr.2913/1992.

Învederăm că în conformitate cu dispozițiile art. 199 din Regulamentul CE nr.2454/93:

„(1) *Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau de către reprezentantul acestuia sau a unei declarații de tranzit depuse prin*

intermediul tehnicilor electronice de prelucrare a datelor angajează răspunderea declarantului sau a reprezentantului acestuia în conformitate cu dispozițiile în vigoare cu privire la:

- corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;*
- autenticitatea documentelor prezentate; și*
- respectarea tuturor obligațiilor care decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere.”*

coroborat cu dispozițiile art. 15 din Reg.952/2013 care prevăd:

„Articolul 15

Furnizarea de informații autorităților vamale

(1) Orice persoană implicată direct sau indirect în îndeplinirea formalităților vamale sau în controalele vamale furnizează autorităților vamale, la cererea acestora și în termenul fixat, toate documentele și a informațiile solicitate, într-o formă adecvată, și întreaga asistență necesară pentru îndeplinirea formalităților sau efectuarea controalelor.

(2) La depunerea unei declarații vamale, a unei declarații de depozitare temporară, a unei declarații sumare de intrare sau de ieșire, a unei declarații de reexport sau a unei notificări de reexport de către o persoană la autoritățile vamale sau la depunerea unei cereri pentru obținerea unei autorizări sau pentru obținerea oricărei alte decizii, persoana în cauză răspunde în ansamblu de:

- (a) corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în această declarație, notificare sau cerere;*
- (b) autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea oricărui document justificativ al declarației, al notificării sau al cererii;*
- (c) dacă este cazul, respectarea tuturor obligațiilor referitoare la plasarea mărfurilor respective sub regimul vamal în cauză sau la executarea operațiunilor autorizate.*

Primul paragraf se aplică, de asemenea, furnizării sub orice altă formă a oricărei informații solicitate de către autoritățile vamale sau comunicate acestora din urmă.

În cazul în care depunerea declarației sau a notificării, prezentarea cererii sau furnizarea informațiilor se realizează de către un reprezentant vamal al persoanei în cauză, în conformitate cu articolul 18, reprezentantul vamal se află și el sub incidența obligațiilor prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat.”

depunerea la biroul vamal a unei declarații vamale de către declarant sau reprezentantul acestuia, angajează răspunderea acestuia sau a reprezentantului cu privire la corectitudinea informațiilor înscrise și respectarea tuturor obligațiilor care decurg din plasarea mărfurilor sub regimul vamal.

În conformitate cu art.77 din Regulamentul UE nr. 952/2013 și art. 201 din Regulamentul CEE nr.2913/92, a luat naștere o datorie vamală la import prin punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse taxelor la import, la

momentul punerii în liberă circulație, debitorul vamal fiind declarantul, în mod corect și legal, Biroul Vamal de Interior Arad procedând la recalcularea taxei vamale și TVA.

Referitor la argumentele invocate de petenta în contestația formulată, se rețin următoarele:

În ceea ce privește raționamentul prezentat în contestație conform căruia, mărfurile din declarațiile vamale de import supuse controlului ulterior și care au făcut obiectul recalculării taxelor vamale, cu referire în mod special la husele pentru canapele, care predomină din totalul mărfurilor și declarațiilor vamale reprezintă materii prime originare din UE (părți de material textil/piele debitate la diferite dimensiuni și forme) inițial exportate în Serbia societății T , care le prelucrează prin confecționare, rezultând huse pentru canapele, iar ulterior le vinde societății X SRL fiind puse în liberă circulație în România, astfel ca în opinia sa „aceste produse finite - huse pentru canapele, în urma prelucrării suferite în Serbia dobândesc calitatea de produs originar din Serbia conform regulilor de origine prevăzute la art.3 alin. 1 din Apendixul I la Convenția regională cu privire la regulile de origine pan-euro-mediterraneene (PEM) privind „*cumulul de origine*”, arătăm următoarele:

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca petenta X SRL, la momentul punerii în liberă circulație a mărfurilor a prezentat și depus împreună cu declarațiile vamale de import a huselor pentru canapele certificate de origine a mărfurilor EUR 1 eliberate de către autoritățile vamale din Serbia, sau declarația pe factură a exportatorului, prin care se confirmă originea comunitară a mărfurilor.

Având în vedere prevederile art.16 alin 1, alin.9, din Apendixul I la Convenția regională cu privire la regulile de origine pan-euro-mediterraneene (PEM), certificatul de origine al mărfurilor EUR 1 se eliberează de către autoritățile vamale ale părții exportatoare la cererea scrisă a exportatorului, și pus la dispoziția exportatorului imediat după asigurarea sau efectuarea exportului real.

In baza art.16 privind procedura de emitere a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, autoritatea vamală din țara exportatoare este cea abilitată să elibereze un certificat de origine în condițiile în care produsele pot fi considerate originare.

Astfel, nu este de competența autorității vamale din țara de import și nici de competența importatorului, să stabilească în mod arbitrar originea unui produs, astfel cum sugerează societatea în contestația depusă, certificatul de origine fiind un act emis de o autoritate oficială a unui stat terț.

La momentul efectuării importurilor, originea UE a produselor a fost probată de către societatea X SRL, prin prezentarea certificatelor de origine a mărfurilor EUR 1 eliberate de către autoritățile vamale din Serbia, certificate care au fost anexate declarațiilor vamale de import la momentul depunerii

acestora la biroul vamal, nu au fost respinse/neacceptate de către biroul vamal și au stat la baza declarării originii produselor de către societate, fiind mijloace de probă.

Aceste certificate de origine a mărfurilor EUR 1 sunt valide, nefiind infirmată originea produselor de către autoritatea vamală emitentă din Serbia.

În Convenția regională cu privire la regulile de origine pan-euro-mediterraneene, la fel ca și în toate celelalte Protocoale care stabilesc regulile de origine nu este prevăzută posibilitatea legală ca autoritate vamală după acceptarea certificatului de origine să-l returneze importatorului, la cererea acestuia, în vederea corectării originii.

Verificarea dovezilor de origine, se realizează de către autoritatea vamală din țara importatoare în anumite cazuri și în conformitate cu procedura prevăzută în Convenția regională sau în celelalte protocoale care stabilesc regulile de origine.

Pe cale de consecință, având în vedere faptul că, nici autorităților vamale sau altor autorități nu li se recunoaște dreptul, de nici o normă internă sau acord internațional la care România este parte, de a se pronunța asupra valabilității actelor îndeplinite de autoritățile unor state terțe, atâta timp cât actele vămii sârbe nu au fost revocate sau desființate într-o procedură iurisdicțională aplicabilă lor, ele rămân opozabile atât titularului operațiunilor, în speță X SRL cât și autorității vamale a statului importator.

În ceea ce privește solicitarea petentei de a i se restitui certificatele EUR 1 prezentate la BVI Arad, la dosarul cauzei se regăsește în fotocopie, adresa BVI Arad nr. ... /...cscv/03.08, reprezentând răspunsul autorității vamale la solicitarea X SRL, răspuns care respectă legislația vamală a Uniunii Europene, în sensul în care certificatele EUR 1 „au fost acceptate ținând seama de prevederile art. 123 din Regulamentul (UE) nr. 2015/2447. (...) coroborat cu prevederile art. 114 al. (10), art. 116 și prevederile art. 125 al. (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 2015/2447, certificatele EUR.1 cuprinse în situația dumneavoastră nu se pot restitui.”

Referitor la susținerea petentei conform căreia chiar și în situația în care mărfurile ar fi avut origine UE, „ar fi lipsit de logică să se aplice taxe vamale unor bunuri exportate din UE cu certificate EUR 1 și reimportate ulterior în UE”, situație care în opinia petentei ar fi în contradicție cu principiile Regulamentului UE de stabilire a Codului vamal al Uniunii, se rețin următoarele:

Codul vamal al Uniunii stabilește normele și procedurile generale aplicabile mărfurilor introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.

Fără a aduce atingere convențiilor și legislației internaționale, respectiv legislației Uniunii în alte domenii, codul se aplică uniform la nivelul întregului teritoriu vamal al Uniunii.

Mărfurile unionale își pierd statutul vamal de marfă unională în momentul în care sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii acest fapt fiind

reglementat prin Codul vamal - Regulamentul UE nr.952/2013 la art.154, Regulamentul CEE nr.2913/92 - art.4, astfel:

La art. 154 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii se stipulează:

„Articolul 154

Pierderea statutului vamal de mărfuri unionale

Mărfurile unionale devin mărfuri neunionale în cazurile următoare:

- (a) în cazul în care sunt scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii, în măsura în care normele în materie de tranzit intern nu se aplică;
- (b) în cazul în care sunt plasate sub regim de tranzit extern, de depozitare sau de perfecționare activă, în măsura în care legislația vamală o permite;
- (c) în cazul în care sunt plasate sub regimul de destinație finală și sunt apoi abandonate în favoarea statului sau sunt distruse și rămân resturi;
- (d) în cazul în care declarația de punere în liberă circulație este invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfurile respective.”,

iar la art.4 din REGULAMENTUL (CEE) NR. 2913/92 AL CONSILIULUI din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, s-a convenit că:

„7. „Mărfuri comunitare” reprezintă mărfurile:

▼M1 — obținute în întregime pe teritoriul vamal al Comunității în condițiile menționate în articolul 23 și care nu încorporează mărfurile importate din țări sau teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității. Mărfurile obținute din mărfurile plasate sub un regim suspensiv nu se consideră a avea caracter 1992R2913 — RO — 01.01.2007 — 005.001 — 5

▼M1 comunitar în cazurile de importanță economică specială determinate în conformitate cu procedura comitetului;

▼B — importate din țări sau teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității și care au fost puse în liberă circulație; — obținute sau produse pe teritoriul vamal al Comunității, fie din mărfuri menționate doar la a doua liniuță, fie din mărfuri menționate la prima și a doua liniuță.

8. „**Mărfuri necomunitare**” reprezintă alte mărfuri decât cele menționate la punctul 7. Fără a aduce atingere articolelor 163 și 164, mărfurile comunitare își pierd acest statut atunci când sunt scoase de pe teritoriul vamal al Comunității.

Pe cale de consecință, în considerarea dispozițiilor legale precitate, rezulta ca la reintroducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii, acestea trebuie puse în liberă circulație cu plata taxelor vamale, fiindu-le conferit statutul vamal de marfă unională conform art.201 din

Regulamentul UE nr.952/2013, respectiv art.79 din Regulamentul CEE nr.2913/92.

Pentru mărfurile originare din Comunitate reimportate în urma exportului lor în Comunitate, nu se poate acorda un tratament tarifar preferențial, dacă acesta nu este reglementat în cadrul acordurilor comerciale sau alte dispoziții ale Uniunii.

Mărfurile reintroduse pe teritoriul UE, pot (condiție potestativă care nu implică obligativitatea) beneficia în baza prevederilor codului vamal, în baza unei cereri depuse de persoana interesată/la solicitarea persoanei interesate, de facilitatea oferită produselor reintroduse, cu respectarea anumitor condiții, putând fi utilizat ca și mijloc de probă o dovadă a originii preferențiale comunitare care permite să se stabilească fără echivoc că produsele au fost exportate anterior din Comunitate. (art.203 în Regulamentul UE nr.952/2013, art.185 din Regulamentul CEE nr.2913/92).

În conformitate cu prevederile codului vamal (art.4 pct.17 din Reg. CE nr.2913/92, art.5, pct.12 din Regulamentul UE nr.952/2013), declarația vamală înseamnă actul prin care o persoană indică, sub formă și în modalitatea prevăzute, dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal, menționând dacă este cazul, procedura specifică care urmează să fie aplicată

Pentru mărfurile din declarațiile vamale supuse controlului ulterior, societatea X SRL nu a solicitat la momentul punerii în liberă circulație aplicarea cadrului legal în ceea ce privește mărfurile reintroduse, ci a solicitat aplicarea unor măsuri tarifare preferențiale în baza unui acord inaplicabil pentru cazul de față.

Depunerea la biroul vamal a unei declarații vamale de către declarant sau reprezentantul acestuia, angajează răspunderea acestuia sau a reprezentantului cu privire la corectitudinea informațiilor înscrise și respectarea tuturor obligațiilor care decurg din plasarea mărfurilor sub regimul vamal. (art. 199 din Regulamentul CE nr.2454/93, art. 15 din Reg.952/2013).

Având în vedere cele reținute, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de Societatea X SRL împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../08.08.2018 emisă de Biroul Vamal de Interior Arad pentru suma totală de ... lei reprezentând:

- ... lei taxe vamale
- ... lei taxa pe valoarea adăugată
- ... lei dobânda aferentă taxelor vamale
- ... lei dobânda aferentă taxei pe valoarea adăugată
- ... lei penalități aferente taxelor vamale
- ... lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată,

în baza prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora:

„(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 3.741 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală care stipulează:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) *neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;*”.

Referitor la dobânzile de întârziere în suma de ... lei și penalitățile de întârziere în sumă de ... lei aferente taxelor vamale, respectiv dobânzile de întârziere în suma de ... lei și penalitățile de întârziere în sumă de ... lei aferente TVA, calculate în sarcina petentei prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../08.08.2018, se reține că stabilirea de dobânzi de întârziere și penalități de întârziere aferente taxelor vamale și TVA reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece pentru obligațiile fiscale contestate reprezentând taxe vamale stabilite suplimentar în sumă de ... lei și TVA în sumă de ... lei, contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind dobânzile de întârziere în suma de ... lei și penalitățile de întârziere în sumă de ... lei aferente taxelor vamale, respectiv dobânzile de întârziere în suma de ... lei și penalitățile de întârziere în sumă de ... lei aferente TVA, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu dispozițiile art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 3.741 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE :

- **respingerea ca neîntemeiată** a contestației formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../08.08.2018 emisă de Biroul Vamal de Interior Arad, pentru suma totală de ... lei reprezentând:

- ... lei taxe vamale
- ... lei taxa pe valoarea adăugată
- ... lei dobânda aferentă taxelor vamale
- ... lei dobânda aferentă taxei pe valoarea adăugată
- ... lei penalități aferente taxelor vamale
- ... lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

- prezenta decizie se comunică la:

- Societatea X S.R.L.

- Biroul Vamal de Interior Arad,

cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,